

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/101/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723011023
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:8723011023.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného A. B., trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 26. februára 2024, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom mesto Poprad,

je vinný, že

ako otec mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad pod č.k. 15P/331/2011-29 zo dňa 24. januára 2012, právoplatným dňa 28.3.2012, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 60,- € mesačne, počnúc dňom 1.12.2011, ktoré výživné je splatné vždy do 20. dňa toho – ktorého mesiaca vopred k rukám matky D. C., si túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade, okres Poprad, ani inde neplnil, od 29.4.2020 až do 26.02.2024, pričom dňa 23.12.2021 uhradil prostredníctvom poštového poukazu sumu 560,- €, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi ani žiadne iné štátne sociálne dávky, dávky v nezamestnanosti ani nemocenské dávky, čím mu vznikol dlh na výživnom k rukám matky dieťaťa D. C. vo výške 2140,- €,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 28.11.2023 podal na tunajšom súde obžalobu 1 Pv 160/22 zo dňa 27.11.2023 na obvineného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, a to pre skutok, ktorý sa mal stať tak, že

ako otec mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad pod č.k. 15P/331/2011-29 zo dňa 24. januára 2012, právoplatným dňa 28.3.2012, bol zviazaný prispievať na jeho výživu sumou 60,- € mesačne, počnúc dňom 1.12.2011, ktoré výživné je splatné vždy do 20. dňa toho – ktorého mesiaca vopred k rukám matky D. C., si túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade, okres Poprad, ani inde neplnil, od 29.4.2020 až doposiaľ, pričom dňa 23.12.2021 uhradil prostredníctvom poštového poukazu sumu 560,- €, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi ani žiadne iné štátne sociálne dávky, dávky v nezamestnanosti ani nemocenské dávky, čím mu vznikol dlh na výživnom k rukám matky dieťaťa D. C. vo výške 1.960,- €.

Prípravné konanie v danej trestnej veci bolo vykonané ako konanie proti ušlému podľa § 358 ods. 1 Trestného poriadku a nasl., keďže pobyt obvineného je dlhodobo neznámy, vykonanými opatreniami za týmto účelom sa ho nepodarilo zistiť, a to ani na podklade vydaného príkazu na zatknutie ešte zo dňa 27.10.2022, no bolo zistené, že tento sa pravdepodobne zdržiava v cudzine na neznámom mieste. Za týmto účelom bol potom obvinenému aj ustanovený obhajca a rovnako v konaní pred súdom bolo ďalšie konanie vedené ako konanie proti ušlému.

Súd vo veci vydal trestný rozkaz, proti ktorému obhajca podal v zákonnej lehote odpor, a preto vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie, z výsledkov ktorého zistil nasledovné:

Obžalovaný v danej trestnej veci vypočutý nebol, keďže jeho pobyt sa nepodarilo zistiť a vydaný príkaz na zatknutie sa rovnako nepodarilo zrealizovať.

Svedkyňa poškodená D. C. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný za obdobie od 29.4.2020 až doposiaľ si svoju vyživovaciu povinnosť plnil iba dvakrát, a to v mesiaci december 2021, keď zaplatil výživné vo výške 60,- € a v mesiaci september 2022 zaplatil výživné v sume 560,- €. V kontakte s obžalovaným nie je, v občasnom kontakte s obžalovaným je však syn, podľa ktorého vyjadrenia sa obžalovaný má zdržiavať niekde v Nemecku, pričom niekedy pred dvoma mesiacmi mu aj zaslal sumu 600,- €, aby za tieto peniaze si kúpil telefón. Nevie, či mu tieto peniaze poslal z titulu, že boli vianočné sviatky, alebo že syn mal narodeniny, pretože sa nestávalo, aby mu posielal takto peniaze. Akým spôsobom mu poslal peniaze nevie, syn má však účet, tak predpokladá, že mu ich poslal na účet. Počas obdobia, keď obžalovaný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť syn núdzou netrpel, mal zabezpečené všetky základné potreby, ktoré mu zabezpečovala ona a jej rodina. Svedkyňa ďalej uviedla, že jej príjem aktuálne predstavuje podpora v nezamestnanosti okolo 400,- €, predtým bola 3 roky na materskej dovolenke. Nie je poberateľkou náhradného výživného. Vyživovacia povinnosť obžalovaného trvá naďalej. Syn navštevuje 2. ročník SOU, pričom ide o trojročné štúdium. Doplnila, že naposledy v kontakte s obžalovaným bola pred niekoľkými rokmi ešte pred obdobím, ktoré súvisí s jeho trestným stíhaním, pričom nemala záujem sa s ním stretávať, ani kontaktovať ho. Ani syn nemá záujem sa s obžalovaným stretávať. K osobe obžalovaného doplnila, že nevie, aké má vzdelanie, ale predpokladá, že má základné vzdelanie; vie že v minulosti pracoval na stavbách ako robotník, keď ešte s obžalovaným žila, tak robil na stavbách len na Slovensku, neskôr začal chodiť do zahraničia. Zdravotný stav obžalovaného jej nie je známy, ale v minulosti nemala vedomosť o nejakých jeho zdravotných problémoch. K záujmom a s tým súvisiacich výdavkov na strane obžalovaného uviedla, že na jeho prvom mieste bol alkohol, čo bol aj hlavný dôvod rozchodu; vie, že fajčí, hráva na automatoch; či aj bral drogy, to nevie. K majetkovým pomerom obžalovaného sa vyjadriť nevedela.

Vo veci bol vypočutý ako svedok aj A. B. ml., syn obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je v občasnom telefónnom kontakte s obžalovaným, ktorý ho dokáže kontaktovať. Obžalovaný však často svoje telefónne čísla mení, preto on ho nekontaktuje. Keď sa ho aj snažil

kontaktovať cez telefónne číslo, z ktorého mu volal, nepodarilo sa mu to. Naposledy sa mu obžalovaný ozval pred 2 mesiacmi, kedy mu aj zaslal sumu 1.500,- € na nový mobil. Tie peniaze mu poslal na Vianoce s tým, aby si kúpil nový mobil. On ho žiadne peniaze nepýtal. Mobil stál 700,- € s tým, že zvyšné peniaze si má odložiť na vodičák. Predtým niekedy v roku 2019 alebo 2020 mu obžalovaný poslal peniaze aj na nákup počítača, 600,- alebo 700,- €. Iné finančné prostriedky mu nezaslal. Na otázku, či má vedomosť, kde sa obžalovaný momentálne zdržiava svedok uviedol, že vie, že to strieda, niekedy je v Česku, inokedy v Nemecku, prípadne v Holandsku. Vie, že pracuje na stavbe ako robotník, pričom hlavne zatepluje fasády. Keď bol s otcom naposledy v kontakte, tento o sebe veľa nehovoril, iba to, že pracuje na stavbe, pričom sa ďalej zaujímal, ako mu ide škola, či sa venuje futbalu a podobne.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, a to najmä zápisnice o trestnom oznámení, ktoré vo veci dňa 5.2.2022 podávala poškodená; rozsudku Okresného súdu Poprad 15P/331/2011 zo dňa 24.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.3.2012, ktorým bolo rozhodnuté o znížení vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného na mal. A. B. na sumu 60,- € mesačne počnúc dňom 1.12.2011, ktoré výživné je splatné vždy do 20-teho dňa vopred k rukám matky, rodného listu mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, z obsahu ktorého vyplýva, že obžalovaný je otcom maloletého dieťaťa; potvrdenia o návšteve školy, svedčiaceho o trvaní vyživovacej povinnosti; poštových poukážok, a to zo dňa 23.12.2021, svedčiacej o úhrade sumy 1.300,- €, z ktorej sumy 60,- € predstavuje výživné v bežnom mesiaci, a suma 1.240,- € úhradu dlhu na výživnom, a zo dňa 10.9.2022 v sume 560,- €, z ktorej suma 60,- € predstavuje úhradu bežného výživného, a suma 500,- € úhradu dlhu na výživnom. Na hlavnom pojednávaní ďalej oboznámil výpis zo živnostenského registra a obchodného registra vo vzťahu k prípadnej podnikateľskej činnosti obžalovaného, z ktorých výpisov zistil, že tento nepodniká; zo zabezpečených správ zo sociálnej poisťovne a z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad súd zistil, že obžalovaný nie je poberateľom žiadnych štátnych, sociálnych dávok či dôchodku, v katastri nehnuteľností nie je evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti, z výpisu z evidencie vlastnených vozidiel vyplýva, že je vlastníkom troch motorových vozidiel, z ktorých 2 sú v premávke, na ktoré sa viažu viaceré exekútorské blokácie.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, mal súd dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, uvedený skutok je trestným činom a že tento spáchal práve obžalovaný. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybné zistené, že obžalovaný je otcom maloletého A. B. nar. XX.XX.XXXX, pričom jeho vyživovacia povinnosť trvá naďalej. Zároveň bolo zistené, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť tak, ako táto vyplýva zo Zákona o rodine, a ako o nej bolo aj rozhodnuté súdom (naposledy práve na návrh obžalovaného súvisiaci so znížením výživného) neplní riadne a včas, pričom v jeho prípade došlo k plneniu vyživovacej povinnosti počas obdobia súvisiaceho s podanou obžalobou iba v dvoch prípadoch, keď dňa 23.12.2021 uhradil bežné výživné 60,- € a dňa 10.9.2022 v sume 560,- €, čím mu za obdobie od 29.4.2020 až do 26.2.2024 vznikol celkový dlh na výživnom vo výške 2.140,- €. Aj keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zo strany obžalovaného došlo v priebehu Vianoc 2023 k poukázaniu sumy 1.500,- € priamo na účet vyživovanej osoby – syna obžalovaného, uvedenú sumu nie je možné považovať za úhradu dlhu na výživnom, pretože ako vyplynulo z výpovede vypočutého svedka A. B. D., uvedenú sumu mu tento zaslal po predchádzajúcom telefónnom kontakte s tým, že ide o finančné prostriedky, ktoré mu chce poskytnúť za účelom nákupu mobilného telefónu a zaplataenia vodičského kurzu, teda účelové prostriedky, ktoré v svojej podstate nezahŕňajú náklady súvisiace s plnením vyživovacej povinnosti, ale predstavujú príležitostný dar. Obdobné závery je možné vyvodiť aj vo vzťahu k ďalšej sume 600,-, resp. 700,- € (svedok nevedel presne uviesť, o akú sumu sa jedná), ktoré finančné prostriedky mu mal obžalovaný zaslal ešte niekedy v roku 2019 alebo 2020 s tým, že tieto sú určené na nákup počítača. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaný o výške a spôsobe plnenia vyživovacej povinnosti má vedomosť, čo podporujú aj čiastočné úhrady výživného, keď tieto zasielal poštovou poukážkou priamo matke dieťaťa, ktoré doposiaľ nenadobudlo plnoletosť, a pokiaľ teda zo strany obžalovaného by bol záujem vyššie označené finančné prostriedky poskytnúť z titulu úhrad dlhu na výživnom, tak by tomu pravdepodobne korešpondoval aj zaužívaný postup úhrad výživného zo strany obžalovaného, keďže príjmom výživného vzhľadom na nedosiahnutú plnoletosť vyživovanej osoby je naďalej jeho zákonný zástupca, v danom prípade matka dieťaťa.

Obžalovaný preukázateľne je si vedomý svojej vyživovacej povinnosti, ktorú riadne neplní, a rovnako je si vedomý aj o jej rozsahu, keď výška výživného na aktuálnu sumu 60,- € bola súdom znížená práve na návrh obžalovaného. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že vzhľadom na skutočnosť, že

trestné konanie je vedené ako konanie proti ušlému, pričom pobyt obžalovaného nebol zistený a tohto sa nepodarilo vypočúť v rámci trestného konania, jeho majetkové pomery a súvisiaca možnosť a schopnosť plniť si riadne a včas svoju vyživovaciu povinnosť boli objektivizované čiastočne, avšak spôsobom dostačujúcim pre vyvodenie záverov k jeho trestnej zodpovednosti. Z výpovede svedka A. B. D., ale aj svedkyne D. C. vyplynulo, že obžalovaný má vykonávať pracovné činnosti v oblasti stavebníctva v zahraničí v krajinách s vyššou priemernou mzdou, než je na území Slovenskej republiky, má mať dostatočný príjem, dôkazom čoho je aj skutočnosť, že sám inicioval a bol aj schopný zaslať priamo vyživovanej osobe – mal. synovi jednorazové dary – finančné prostriedky vo výške 1.500,- € (respektíve v sume do 700,- €) na konkrétne účely, pričom aj z doterajších platieb výživného zasielaných zo strany obžalovaného je zrejmé, že tieto finančné prostriedky boli zasielané vo vyšších finančných čiastkach, a to v mesiaci december 2021 v celkovej sume 1.300,- €, z ktorých suma 60,- € bola určená na výživné v bežnom mesiaci a suma 1.240,- € ako úhrada dlhu za predchádzajúce obdobie (predchádzajúce obdobiu súvisiacemu s trestným stíhaním obžalovaného) a v mesiaci september 2022 vo výške 560,- €, z ktorých suma 60,- € bola určená na výživné v bežnom mesiaci a suma 500,- € ako úhrada dlhu na výživnom. Takto zistené poznatky spojené s osobou obžalovaného nesvedčia o jeho nemožnosti a neschopnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného posudzoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, keďže najmenej 2 mesiace v období 2 rokov neplnil z neobľúbenej zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričítanosti, pričom v tomto smere neboli zistené žiadne také poznatky, ktoré by svedčili o opaku. Naopak ako vyplýva z Registra trestov, otázka pričítanosti obžalovaného bola už v minulosti riešená v jeho predchádzajúcich 4 trestných veciach, naposledy v roku 2020, ktoré trestné veci boli prejednané v jeho prítomnosti. Trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaný stíhaný, sa dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedeného trestného činu je záujem spoločnosti na plnení vyživovacej povinnosti, v konkrétnom prípade rodiča k maloletému dieťaťu, ktoré objektívne nie je schopné samostatne sa živiť. Medzi protiprávnym konaním a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona a nasl., keď trest má plniť tak represívnu funkciu, ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Obžalovaný z miesta posledného známeho bydliska je hodnotený všeobecne, v minulosti bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Poprad 5T/18/2020 zo dňa 25.3.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.4.2020, kedy mu pre trestný čin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s určením skúšobnej doby na 15 mesiacov (do 30.7.2021), ako aj povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom, v ktorej skúšobnej dobe sa osvedčil 8.8.2022. Aj ostatné predchádzajúce odsúdenia obžalovaného sú charakteru, že na tohto sa hľadí, ako keby nebol odsúdený. Ako vyplýva z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, tento má od roku 2016 do roku 2020 celkovo 4 záznamy, a to pre priestupky proti majetku a proti občianskemu spolunažívaniu, za ktoré bol postihovaný od napomenutia až po poriadkové pokuty vo výške 30,- €.

Za takéto konanie obžalovaného hrozil trest odňatia slobody vo výmere 1 – 5 rokov. Poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona a ani priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona súd nezistil žiadnu. Prihliadajúc na základné kritéria ukladania trestu potom mal za to, že účel trestu bude dosiahnutý aj uložením trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 14 mesiacov, pričom pre naplnenie jeho účelu bude postačovať aj jeho hrozba počas primeranej skúšobnej doby, a preto trest vyslovil ako podmienený a za primeranú skúšobnú dobu považoval dobu 18 mesiacov.

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.